

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 78 (13 september 2021) – www.roerkerken.nl

inleiding

We zijn er inmiddels zo aan gewend geraakt, te kijken naar de nieuwste Coronagetallen: het aantal positieve coronatesten, het aantal gevaccineerden, het reproductiegetal, het aantal Coronapatiënten op de IC's. Daar hangt inderdaad het een en ander van af; als het met de Coronagetallen de verkeerde uit gaat, zullen ook de Coronamaatregelen weer verscherpt moeten worden. Altijd weer die getallen: het lijkt wel alsof ons leven alleen nog maar door getallen wordt bepaald. De eerlijkheid gebiedt ons echter te zeggen dat dat niet alleen maar sinds Corona zo is. Ook voorheen leek ons leven steeds meer van digitalisering af te hangen, de digitalisering waarin alles herleid wordt tot een systeem van '0' en '1'. Wat 'telt' anders nog? Zelfs in onze parochies lijkt het om getallen te draaien, zie de statistiek van het aantal dopelingen, communicanten en vormelingen, huwelijken en uitvaarten die wij in Roerkerknieuws 70 publiceerden, en het financiële overzicht dat wij in Roerkerknieuws 72 publiceerden. Getallen zijn een soort graadmeter voor de vitaliteit en levensvatbaarheid van de parochies en ook ons beleid wordt 'mede' door getallen ingegeven. Getallen zeggen iets, maar niet alles. Niet alles is in getallen uit te drukken. Daar zijn we ook in deze Coronatijd weer achter gekomen toen met name tijdens de eerste lockdown mensen 'in het gedrang' zijn gekomen: mensen die in ziekenhuizen en zorgcentra waren opgenomen en nauwelijks of geen bezoek mochten ontvangen; mensen die dan misschien wel niet aan Corona zijn overleden maar wel door Corona. Dagelijks tijd nemen voor bezinning en gebed, wekelijks Eucharistie vieren, zoiets helpt om te ontdekken dat het leven meer is dan wat in getallen en cijfers valt uit te drukken. Wat ons als mens uitmaakt, wat ons ten diepste draagt, dat zijn heel andere dingen, zoals een deemoedig, dankbare houding tegenover God en het leven. Uiteindelijk is het leven een geschenk, zo groots dat het zich niet laat maken, laat staan zich in cijfers en getallen laat uitdrukken.

200-jarig bestaan Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid

De (van oorsprong Franse) Zusters van de goddelijke Voorzienigheid hebben hun sporen in de Roerstreek wel verdiend. Na in 1822 gesticht te zijn door pastoor Guy Homery (1781-1861) in het Franse Créhen, vestigden zich in 1903 de eerste zusters in Nederland. Hier in de Roerstreek hadden de zusters kloosters in Herten (1903-2007), Montfort (1903-2015), Vlodrop 1936-1967) en Posterholt (1958-1989). Het jubileumjaar van de Congregatie wordt in Nederland geopend met een (vanwege Corona beperkte) viering in Sittard op zondag 26 september a.s. In het kader van het jubileum zal in het Sittardse Erfgoedcentrum De Domijnen een tentoonstelling over de Congregatie worden geopend die nog tot begin volgend jaar te bezoeken zal zijn, en wel van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur. Ook is daar een speciaal voor de gelegenheid geschreven jubileumboek over de Congregatie verkrijgbaar. De ervaringen van hun stichter zijn nog altijd een bron van inspiratie voor de zusters. Ook al worden ze minder in aantal, de zusters blijven doorgaan met het zoeken naar een antwoord op de actuele noden in Europa, in Afrika en in Latijns-Amerika. Homery's grote Godsvertrouwen, bron van creativiteit, beantwoordt nog altijd aan verwachtingen die in onze tijd leven. Hij zou ook nu weer zeggen: *"Begin, mijn kind, de voorzienigheid zal U te hulp komen"*.

Parochiële herstructurering (I)

Zoals al eerder in deze Nieuwsbrieven aangegeven bevinden ook wij ons als parochies van de Roerstreek (als onderdeel van een groter revitaliseringsproces) in een herstructureringsproces. Per 1 januari a.s. worden wij – geheel en al in de lijn van de inmiddels alweer tien jaar oude diocesane Blauwdruk 2020 - geacht een federatief verband te gaan vormen, waarbinnen niet alleen één pastoraal team functioneert, maar ook één (gezamenlijk) kerkbestuur. Dat laatste ligt natuurlijk al gevoelig (het is toch alsof je daarmee als parochie je eigen identiteit en verantwoordelijkheid kwijtraakt), maar wat nog gevoeliger ligt is de gezamenlijke exploitatie die het wezen van de federatie uitmaakt. Om de angel toch enigszins uit dit herstructureringsproces te trekken is bedacht het voorlopig bij een ‘federatie-in-oprichting’ te laten, waarbij de gezamenlijke exploitatie vooralsnog buiten beschouwing blijft. Zolang een parochie nog een eigen rechtspersoon is - hetgeen bij een federatie gegeven is (pas bij een fusie houdt ze op te bestaan) - is ze ook gerechtigd een eigen boekhouding te voeren. Een vorig jaar (29 juni 2020) door de Congregatie voor de Clerus uitgevaardigd document (“De pastorale bekering van de parochie gemeenschap ten dienste van de missie van de Kerk tot evangelisatie van de Kerk”) pleit trouwens ook voor het instandhouden van parochies, zolang er geen redenen zijn die de betrokken parochie rechtstreeks aangaan. Louter en alleen op grond van algemene, theoretische of ‘princiële’ overwegingen (zoals het tekort aan diocesane geestelijken, de algemene financiële situatie van een bisdom) kunnen en mogen parochies niet opgeheven worden. Dat neemt niet weg dat als het een parochie structureel aan betrokken mensen en middelen ontbreekt om de parochie draaiend te houden het einde toch wel in zicht begint te komen. Maar dat geldt nog veel meer als het aan het besef ontbreekt dat wij ook, ja juist als parochie groepen zijn *“om naar buiten te treden, om in een nieuwe stijl van gemeenschap en samenwerking, ontmoeting en nabijheid, barmhartigheid en liefdevolle zorg het Evangelie te verkondigen”*, aldus de leiding op dit toch wel in mererlei opzicht interessante document. Vooral als het erom gaat wat een parochie nu eigenlijk is en waar ze voor staat. Een parochie is niet alleen *“een gemeenschap die rond de tafel van het Woord en de Eucharistie bijeengeroepen wordt”*, maar ook *“een baken is dat het licht van het geloof laat schijnen en op die manier tegemoet komt aan het diepste verlangen van het menselijk hart, omdat het betekenis en hoop geeft aan individuen en gezinnen”* (Benedictus XVI).

Die taak kan de parochie alleen maar waar maken als ze zich niet in zichzelf opsluit, maar ook en vooral naar buiten treedt. *“Het is waar dat het eigen is aan een parochie dat ze zich verankert op de plaats waar mensen dagelijks leven. Maar vooral vandaag is het territorium niet langer een geografisch afgebakend gebied, maar de context waarin mensen hun leven dat bestaat uit relaties, wederzijdse dienstbaarheid en oude tradities, gestalte geven. Het is in dit ‘existentiële gebied’ dat de Kerk haar uitdaging te midden van de gemeenschap moet aangaan. Als gevolg daarvan is elke pastorale inzet die zich beperkt tot de territoriale grenzen van de parochie achterhaald”* (16). *“Meer dan plaatsen en redenen om erbij te horen, is de parochiegemeenschap de menselijke context waarin de evangelisatieopdracht van de Kerk gerealiseerd wordt, sacramenten gevierd worden en naastenliefde beoefend wordt met een missionaire gedrevenheid die niet alleen een intrinsiek onderdeel van het pastorale handelen is, maar ook het onderscheidingscriterium voor haar authenticiteit. In onze tijd, vaak gekenmerkt door marginalisering en eenzaamheid, wordt de parochiegemeenschap uitgedaagd om een levend teken van Christus’ nabijheid te zijn doorheen een netwerk van broederlijke relaties die altijd attent blijven voor nieuwe vormen van armoede”* (19).

Wordt vervolgd

Gezondheid van onze bisschop (update)

Op zaterdag 4 september j.l. stond een groot interview met de bisschop in de krant. Daarin gaf hij duidelijk aan wat in eerdere updates van bisdomwege eigenlijk alleen maar tussen de regels door te lezen was, namelijk dat hij inderdaad heel erg ziek is en zich op het naderend einde aan het voorbereiden is. Zo zei hij dat hij het gedicht dat op zijn prentje zal prijken al te had uitgezocht. De tumor in zijn hoofd gaat niet meer weg. De kanker bepaalt hoeveel korrels er nog in zijn zandloper zitten. Het is een kille waarheid die hij vreedzaam en bedaard accepteert, aldus de bisschop in het interview. In verband met de ziekte van de bisschop blijft vicaris-generaal René Maessen nog zeker drie maanden het bestuur van het bisdom Roermond waarnemen. Zijn mandaat is verlengd tot 10 december. Vicaris-generaal Maessen en ook de andere leden van de bisdomstaf informeren hem regelmatig over lopende zaken in het bisdom. Van 9 tot 13 september j.l. bracht de bisschop onder medische begeleiding een kort bezoek aan Lourdes. Hij werd daarbij vergezeld door een aantal familieleden en goede vrienden. Ze reisden met een speciale rolstoelbus. Op zondag 12 september zond de KRO-televisie vanuit de grot van de verschijningen in Lourdes een rechtstreekse eucharistieviering uit bij gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Limburgse Bedevaart, die sinds een aantal jaren opereert onder de naam Huis voor de Pelgrim. Hoofdcelebrant in deze viering was hulpbisschop Herman Woorts van het aartsbisdom Utrecht, die binnen de Nederlandse bisschoppenconferentie referent is voor bedevaarten. Bisschop Smeets was ook bij deze viering aanwezig. Voorafgaand aan de eucharistieviering werd een emotioneel interview met Mgr. Smeets uitgezonden, dat Leo Fijen onlangs met hem opnam voor het programma Geloofsgesprek.

Personalia

Op zondagmiddag 5 september werd in de Berger basiliek **Johanna Hirsch** uit Düsseldorf gedoopt. Haar ouders gaven elkaar twee jaar in diezelfde basiliek onder Gods zegen hun Jawoord. Het doopsel liep de nodige vertraging op vanwege de Coronacrisis.

Op dinsdagmorgen 7 september j.l. deden we vanuit de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch **Elisabeth Gertruda (Lieske) Hilgersum-Geraedts (1934-2021)** uitgeleide. Geboren en getogen in Swalmen, waar haar vader die houthakker was ook wel bekend was als Piet van het Hout, terwijl zijn vrouw (Lieskes moeder) Houtere Mien werd genoemd. Na de vroegtijdige dood van vader braken er zware tijden aan voor het gezin en volgde tegen het einde van de oorlog nog de evacuatie naar Friesland. Na de oorlog woonde Lieske enkele jaren bij haar zus Mien in Brunssum. Samen met haar (oorspronkelijk uit Den Haag afkomstige) man Max (1916-1993) die in de wegenbouw werkzaam was, stichtte ze aan de Van der Rennweg in Herkenbosch een gezin dat met drie zonen gezegend werd. De band met haar familie in Swalmen bleef echter hecht; daar ging ze vaak naar toe om samen met haar zussen te kaarten. Toen Max ziek werd ging Lieske werken in Roermond waar ze drie poetsadressen had. Het waren moeilijke tijden, een periode waarin het gezin ook nog even in Vlodrop woonde, waar hun huis "the High Chaparall" genoemd werd. Vandaar dat het huis dat ze daarna weer in Herkenbosch betrokken de bijnaam "the Pondorosa Ranch" kreeg. Van "the Pondorosa" verhuisden ze naar de St. Hubertusstraat, waar hun huis de plek werd waar niet alleen de kinderen maar ook de kleinkinderen altijd een warm welkom vonden. Daar verzorgde Lieske ook haar man Max tot hij begin 1993 op 77-jarige leeftijd kwam te overlijden. Gelukkig woonde zoon Frits nog altijd bij haar in en ondernamen ze

samen in zijn 45-kilometer autootje nog heel wat uitstapjes. Waar ze ook intens van genoot was van het contact met de kleinkinderen die ze graag met allerlei lekkernijen verwendde. Toen Lieske zelf met haar gezondheid begon te sukkelen, was het Frits die haar met veel liefde verzorgde, totdat ze op woensdag 1 september j.l. in het Roermondse ziekenhuis van ons heenging. Na de uitvaartdienst vond ze haar laatste rustplaats bij haar man Max op de gemeentelijke begraafplaats.

Op vrijdagmorgen 10 september j.l. hielden we in de St. Martinuskerk van Vlodrop de uitvaartdienst voor **Maria Wilhelmina Catharina (Maria) Moors-Thewissen (1930-1921)**. Geboren en getogen in Herkenbosch verhuisde ze na haar huwelijk met de uit Vlodrop afkomstige Sjang Moors (1927-1996) naar de Boomgaardstraat aldaar. Ze heeft in haar leven veel meegemaakt en het verdriet om de dood van haar zontje Jannie heeft ze haar hele leven meegedragen. Het liefst was ze thuis, maar desalniettemin verkeerde ze ook graag onder de mensen; daarom was ze ook lid van meerdere plaatselijke verenigingen. Hoewel altijd bescheiden op de achtergrond, was ze oprecht geïnteresseerd in het wel en wee van haar medemensen. Maar vooral natuurlijk bezorgd om het welzijn van haar man Sjang en haar zoon Jo. Toen de oude dag met gebreken kwam en haar gezondheid haar meer en meer in de steek begon te laten, wist ze dat gelovig te accepteren. Als het niet meer ging, dan was dat gewoon zo. Zo accepteerde ze ook dat ze ondanks de goede zorgen van zoon Jo niet meer thuis, in haar eigen vertrouwde omgeving kon blijven en in zorgcentrum de Bosscherhof moest worden opgenomen, niet ver van de plek waar ze 91 jaar geleden werd geboren; daar kwam ze ook op zaterdagmorgen 4 september j.l. te overlijden, vlak nadat ze het sacrament der zieken had ontvangen. Na de uitvaartmis volgde de begrafenis bij haar man op begraafplaats Anxterveld.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl